

Ігор БРИНДАК, магістр богослов'я

Вже минуло десять років, як відійшов у вічність тепер вже святий Папа Іван Павло II. Як відомо, ще за життя цей понтифік мав багато противників. На жодного з наступників апостола Петра не було здійснено стільки замахів. Ворожість до цього святого Папи не припинилася ані після його смерті, ані після канонізації. Однак якщо раніше намагалися знайти якісь білі плями у біографії Папи, то пізніше стали висувати проти нього закиди містичного характеру. Про один із них і йтиме мова у цій публікації.

У наш час не є дивним, що після того, коли відбулася канонізація якогось святого, раптом у мас-медіа з'являється повідомлення про викриття начебто якихось нових фактів, згідно з якими ця особа далеко не свята. Але пізніше ті «факти» виявляються, як кажуть у народі, липовими. Але тільки проти Івана Павла II додумалися висувати звинувачення містичного характеру. Спочатку був ажіотаж довкола чуда в Бєщадах. Про це вже писалося у «Живій Воді» (див. «В темностях земних світло засвітило», №1, 2015). Але коли цей аргумент не спрацював, то знайшли інший: так звані видіння Анжеліки Замбрано. Отож, пояснюю читачам конкретно, про що йде мова. Анжеліка Замбрано – це еквадорська дівчина, яка стверджує, що у серпні 2008 року вона перебувала у стані клінічної смерті. Під час того вона мала можливість бачити небо і пекло та стверджує, що начебто бачила в пеклі Папу Івана Павла II. Ті, власне, її «видіння» широко тиражувалися перед беатифікацією, а потім і перед канонізацією цього папи. Вони поширюються й до сьогодні. Слід зауважити, що немає свідоцтва лікарів про клінічну смерть Анжеліки Замбрано.

Почнемо з того, що стосовно особи Папи Івана Павла II проходили беатифікаційний і канонізаційний процеси. Коли вони тривали, то мало місце дослідження чудес, які сталися за заступництвом покійного понтифіка. Зокрема, на беатифікацію було подане зцілення від хвороби Паркінсона французької черниці Марі-Сімон П'єр, а на канонізацію – зцілення від аневризми судин головного мозку жительки Коста-Ріки Флорібет Мора Діас. На відміну від Анжеліки Замбрано, ті випадки були досліджені лікарями і мають потвердження медичної комісії про неможливість пояснити дані зцілення яким-небудь природним засобом.

Є, правда, голоси, які стверджують, що, мовляв, усі ці зцілення просто готувалися під замовлення. Є люди, які впевнені, що коли Церква готується когось канонізувати, то просто вигадує чудо, а лікарі за відповідну винагороду його потверджують. Однак люди

з подібними переконаннями не враховують кількох факторів. По-перше, враховуючи число беатифікацій і канонізацій, які відбуваються щороку, «чуда на замовлення» довели б Ватикан до банкрутства. По-друге, зважаючи на багатьох журналістів, які люблять шукати різні чорні і білі плями в Церкві, виглядає дуже дивним, що вони жодного разу таке «чудо на замовлення» не викрили. Тим більше, що імена зцілених осіб ніде не приховуються, ці люди запрошуються на урочисті процеси беатифікацій чи канонізацій. По-третє, минулого року поряд з Іваном Павлом II був проголошений святим ще один Папа – Іван XXIII. Можливо, читачі звернули увагу, що ніде не повідомлялося про якесь друге чудо, пов'язане з канонізацією цього понтифіка. А не повідомляли тому, що цього чуда не було. Як згодом пояснювали представники Римської конгрегації у справах беатифікацій і канонізацій, свідoctва про зцілення за заступництвом Івана XXIII надходили, але вони не підпадали під критерії, які вимагаються, щоб їх визнавати як чудесні. Тому довелося задовільнитися тільки тим чудом, яке було зараховане під час беатифікації. Нагадаю, що у 2000 році Папа Іван XXIII був беатифікований, тобто проголошений блаженним. І для беатифікації було затверджене чудо – зцілення у 1966 році від гемарогічного гастриту з ускладненнями італійської черниці Катерини Капітані (про це конкретніше див.: «Канонізація як доказ безсмертя», «Жива Вода, №2, 2011 рік). Тому Папа Франциск, як виняток, спеціальним декретом вирішив провести канонізацію Папи Івана XXIII на підставі тільки цього одного чуда.

Тепер повернемося до нашої ситуації. Якщо б Церква дійсно проголошувала «чудеса під замовлення», то невже було б важко «знайти» друге чудо для канонізації Івана XXIII. Тим більше, що мова йшла про канонізацію папи.

Є ще, правда, особи, які твердять, що усі ті чудеса, пов'язані зі святими, є реальні, але походять від злого духа. Відносно цього у «Живій Воді» уже було пояснення (див.: «Святий Шарбель: крапки над «і», №7, 2014). Там, правда, мова йшла тільки про Святого Шарбеля. Але, в принципі, наведені там аргументи можуть стосуватися й багатьох інших святих, включаючи й Івана Павла II.

Тепер розглянемо питання про пекло. Для цього почнемо з досвіду містиків. Напевно, багато хто чув про святу Фаустину Ковальську (1905-1938). З містичним досвідом цієї черниці пов'язаний культ Божого Милосердя. Зокрема, відомий образ Ісуса Милосердного. На ньому зображений Ісус Христос, який правою рукою благословляє, а лівою торкається грудей. Він постає перед нами на повний зріст, а з його грудей виходять два промені світла – білого і червоного кольорів. Об'явлення сестри Фаустини визнане Церквою, та потверджене чудесами і пророцтвами (про це конкретніше див. «Містичний світ слов'яського Папи «ЖВ», №5, 2012) Крім того, слід зауважити, що за життя вона проходила психіатричне обстеження, і лікарі не виявили у неї жодної хвороби. Так ось, сестра Фаустина мала можливість з Божої волі і не перебуваючи в

стані клінічної смерті, бачити небо, пекло і чистилище. Ось як вона описує пекло: «Пишу це з Божого наказу, щоб жодна душа не відмовлялася тим, що пекла немає, або тим, що ніхто там не був і не знає, як там є. Я, сестра Фаустина, з Божого наказу була в безоднях пекла, щоб говорити душам і свідчити, що пекло є. Про це зараз говорити не можу. Маю наказ від Бога залишити згадку про це на письмі. Сатана палав до мене великою ненавистю, але з Божого наказу мусів мене слухатися. Те, що я написала, є лише слабкою тінню того, що я бачила. Одне я зауважила: там найбільше тих душ, які не вірили, що пекло існує» («Щоденник сестри Фаустини», запис за 22 жовтня 1936 року). Отож, як бачимо, сестра Фаустина стверджує, що пекло існує, що воно далеко не порожнє, що найбільше там тих, хто не вірить в його існування. Але звернімо увагу на те, що Монахиня не називає жодного конкретного імені. Подібне мало місце з дітьми у Фатімі. Вони мали видіння пекла, бачили там людей, але нікого конкретно не називали. Видається, що для більшості з нас не буде корисно знати, хто є в пеклі, а хто ні. З цієї також причини Церква часами урочисто проголошує окремих осіб, які є у небі. Але вона ще ніколи офіційно не проголосила імена тих, які є в пеклі.

А тепер нарешті перейдемо до видінь власне Анжеліки Замбрано. По-перше, викликає велику підозру те, що вона наводить перелік осіб, яких нібито бачила в пеклі. У тому списку згадується не лише Папа Іван Павло II. Однак це ще не є важлива деталь. Важливими є дві інші. Перша: Анжеліка пояснює, що Папа Іван Павло II є у пеклі за те, що «любив гроші більше, ніж спасіння, а також за те, що не навчав про існування пекла» (див.: «Анжелика Замбрано. Свидетельства. домнанабе.рф/2/»). Тепер зацитую слова власне Папи Івана Павла II: «А однак слова Христа однозначні. У Матвія виразно говориться про тих, хто піде на вічні муки», Іван Павло II, «Переступити поріг надії», Львів «Свічадо, 1995 р. стор. 140). Звернімось ще до нового Катехизму Католицької Церкви. Його, правда, писало багато осіб, але Папа Іван Павло II був головним редактором цього видання і офіційно затверджував його. Отож, що там написано: «Померти у смертному грісі, не покаювшись і не прийнявши милосердної Божої любові, означає назавжди залишитися у своєму вільному виборі в розлуці з Ним. Цей стан остаточного самовиключення від спілкування з Богом і блаженними називається пеклом». п.1033. «Суворими словами застерігає Ісус, що Він «пошле своїх ангелів забрати із Його Царства всі спокуси і всіх, хто творить беззаконня, і вкинуть їх у піч вогненну» (Мт. 13, 41-42), а Він винесе вирок: «Ідіть від мене геть, прокляті, у вогонь вічний» (Мт. 25, 41) п.1034). «Церковне вчення стверджує, що пекло існує і що воно є вічне. Душі тих, хто вмирає в стані смертного гріха, після смерті негайно йдуть у пекло, де терплять пекельні муки, «вогонь вічний» п.1035. Як узгодити всі ці цитати із твердженням, що Папа Іван Павло II начебто не навчав про існування пекла. Найдивнішим є те, що якраз «Переступити поріг надії» і новий Катехизм Католицької Церкви – це найбільш тиражовані книги Івана Павла II і перекладені на переважну більшість мов світу. Що ж стосується любові Папи до грошей, то чомусь люди, які його знали, говорили про цілком протилежні речі. Однак, найдивнішим у «видіннях» Анжеліки Замбрано є наступне: вони, як згадувалося вище, мали місце у серпні 2008 року. Ви запитаете, що ж тут такого? А уся справа в тому, що Анжеліка також нібито бачила в пеклі співака Майкла Джексона (див.: «Анжелика Замбрано. Свидетельства. домнанабе.рф/2/»), який, нагадую читачам,

помер ... 25 червня 2009 року). Тож чи варто робити ще якісь коментарі.

Отож, дорогі читачі, маємо вчення Церкви і маємо «видіння» Анжеліки. Кому вірити більше – вибір за вами.

Ігор БРИНДАК Пристрасті довкола потойбіччя // "Жива вода" № 4 2015